

Ο ΛΥΧΝΟΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ.

ΕΤΟΣ 1ον

ΑΡΙΘΜΟΣ 11ος

Τιμᾶται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν λε-
πτὰ 15. — Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν
τὸ ἰσότιμον.

Κεφαλληνία, 30 Δεκεμβρίου 1859.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΔΙΑΔΟΓΟΥ.

Γυναῖκες. Ναί, γνωρίζουμε καλὰ πῶς ὁ Πολιτικὸς Νόμος θεωρεῖ τὰ παιδιὰ περισσότερο σὰ δικάσας, πὰρ σὰ δικάμας. Μὰ εἰ πολιτικοὶ νόμοι δέχονται εἰς ὅλους τὰ μέρη ὅτι ἐγινήκανε ἀπὸ τοὺς ἄνδρες εἰς ἀπουσίαν τῶν γυναικῶν.

Ἄνδρες. Ναί, ἀλλὰ στὴν ἀπουσίᾳ σας ἐζητήσαμε τὴ δικαιοσύνην, καὶ τὸ συμφέρον σας.

Γ. Τὴ δικαιοσύνην καὶ τὸ συμφέρονμας! Δηλαδή; σὰς ἐχρειάζονταν τὰ παιδιάμας κ' εὐρήκετε δίκαιο καὶ συμφέρον νὰ μᾶς τὰ πάρετε· σὰς ἐχρειάζομασθ' ἐμεῖς ἢ ἴδιες, κ' εὐρήκετε δίκαιο, καὶ συμφέρον, νὰ μᾶς πάρετε ἐμὰς τὰς ἴδιες, ἐπεὶδὴ ὁ τρόπος ὅπου μᾶς θεωρεῖτε εἶναι σὰ νὰ θελε μᾶς εὐρετε ἡῶρεμα. Σεῖς ἐκάμετε θρησκευτικούς νόμους μὲ τοὺς ὁποίους μᾶς διορίζετε ῥητὼς νὰ σὰς ὑπακούμε, σὰ νὰ μασθε σκλάβους σας· καὶ μὲ τοὺς πολιτικὸν μᾶς ἀσικόνετε κάθε ἐξουσία ὡς καὶ στὸ πρᾶμμαμας τὸ ἴδιο· ἐκεῖνο τὸ πρᾶμμα ποῦ εἴχαμε πρὶν μᾶς πάρετε. Μὲ τοῦτον τὸν τρόπο ἐζητήσετε τὴ δικαιοσύνην καὶ τὸ συμφέρονμας! Ἐμεῖς ὅμως, δὲ μᾶς ὀλίγει τόσο, οὔτε, ἡ δήμευση τοῦ πραγμάτουμας, οὔτε ἡ σκλαβιάμας, ὅσο μᾶς ὀλίγει καὶ μᾶς αἱματόνει τὴν καρδιά, ὅταν εἰς τὴν περίστασιν μᾶς ἀρπάζετε τὰ παιδιάμας, σὰ νᾶτανε δικάσας καὶ ὄχι δικάμας.

Α. Τὰ παρίπονά σας ἔχουνε ὅλα τὰ φαινόμενα τοῦ δίκου. Καὶ ὅμως ὅλο αὐτὸ δὲν εἶναι παρὰ ἓνα σόφισμα. Ἐμεῖς; σὰς ἀσυκόσαμε τὴ διαχείριση τοῦ πραγμάτουμας εἰς ὄφελος τῆς οἰκογένειας, ἀκολούθως εἰς ὄφελός σας. Σὺς ἀσυκόσαμε! τὴν ἐξουσίαν εἰς τὰ παιδιάμας, διὰ τὸ ὄφελος τὸ δίκου, ἀκολούθως τὸ ἴδιον.

ΚΑΤΑΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.Σ341.Φ40028

κόσας. Ἐπειδὴ χρειάζεταιαι ἐνότητα στὴν οἰκογένεια, καὶ ἐνότητα δὲν ἡμπορεῖ νὰ ᾖ παρὰ ἐκεῖ ποῦ ἕνας μόνος ἐξουσιάζει. Ἄν παραδέχεσθε τοῦτο, καὶ πρέπει νὰν τὸ παραδεχθῆτε ἂν ᾖσθε φρόνημες, τίνος λοιπὸν ἤθελε δοθεῖ μὲ περισσύτερη δικαιοσύνη ἢ ἐξουσία στὴν οἰκογένεια; τῆς γυναικὸς ὕψους; δώσετε μιὰ ματιὰ στὴν κοινωνία, καὶ πέτε τὴν ἀλήθεια, πέτε, στὴ σημερινὴ κατάστασι τῆς κοινωνίας, ἡμποροῦσε φρονήμως νὰ δωθῇ ἡ διεύθυνσι τῆς οἰκογένειας καὶ ἡ ἀντικρίζουσα ἐξουσία εἰς τὰς γυναῖκες, καὶ ὄχι στοὺς ἄνδρες;

Γ. Στὴ σημερινὴ κατάστασι τῆς Κοινωνίας! Καὶ τούτην τὴ σημερινὴν κατάστασι τῆς κοινωνίας, πῶς τὴν ἔκαμε, ἂν ὄχι σεῖς ὅπου εἴχετε κ' ἔχετε τὴν ἐξουσία καὶ τὴ διεύθυνσι, Σεῖς ὅπου στὴν ἀπουσίαμας ἐζητήσετε τὴ δικαιοσύνη. . . . ποῦ τὴν ἐζητήσετε διὰ τὴν ὀφέλειαν ἐμᾶς τῶν ἰδίων. . . . πῶς λοιπὸν μὰς χειροτερέψετε, καὶ μὰς ἐκαταντήσετε ἀνάξως νὰ ἔχωμε τὴν ἐξουσία καὶ τὴ διεύθυνσι τῶν παιδιῶν μας τέλους—πάντων! Πραγματικῶς, τοῦτο εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀποκλειστικῆς ἐξουσίαςας, καὶ σὲ τοῦτο ἐδώσετε τὴν ἀπόδειξι τῆς ἀνικανότητόςας, ἢ τῆς κακίαςας. Αἱ, Κύριοι εἰν' εὐκολο νὰ νομίζη κανεὶς τὸν ἑαυτοῦ δικαιοτέρωνε, γνωστικώτερονε καὶ ἀξιότερονε ἀπὸ τοὺς ἄλλους· τὸ δύσκολο εἶναι νὰ ᾖ κανεὶς δικαιότερος γνωστικώτερος καὶ ἀξιότερος. Ἄν ἐμεῖς ἤθελ' ἔχωμε ἕως ἀπ' ἀρχῆς τὴν ἐξουσία καὶ τὴ διεύθυνσι τῆς οἰκογένειας, δὲν ἤθελε καταχρησθῶμε τὴν ἐξουσίαμας τόσο ὥστε νὰ σὰς χειροτερέψωμε.

Α. Ἐμεῖς δὲν ἤθελε καταχρησθῶμε τὴν ἐξουσία! . . . Σὰς παρακαλοῦμε Κυρίες, δὲν εἶναι τοῦτο τὸ συνηθεισμένο Πρόγραμμα ὁλονῶν;

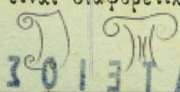
Γ. Ὁχι, Κύριοι. Σ' ἐμὰς, ἕνα ὑπόδιον ἐναντίον εἰς τὴν κατάχρησι τὸ ἔβαλε ἡ φύσις καὶ ἤθελε μὰς εἶναι ἀδύνατη μιὰ τέτοια κατάχρησι.

Α. Ἐνα ὑπόδιον!

Γ. Ναί, τὴν ἀγάπην.

Α. Πῶς, ἐμεῖς τάχα δὲν ἀγαποῦμε τὰ παιδιάμας; δὲν ἀγαποῦμε ὅσας τὰς γυναῖκεςμας; . . .

Γ. Κ' ἐμὰς ἀγαπᾶτε, καὶ τὰ παιδιάμας ἀγαπᾶτε· μὰ ἡ ἀγάπητας εἶναι διαφορετικὴ ἀπὸ τῆς ἐξουσίας καὶ ἀπὸ τῆς ἀντικρίσεως.

ΠΑΡΩΒΑΤΕΡΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΑ
ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ Π. ΝΗΟΛΛΥΣ

εἶν' ἐκείνη ποῦ ἀποχτήται, ἀποχτήται μὲ τὴ συγκητοί-
κηση, μὲ τὴ σύζηση . . . . μὴ-ν-ἀγάπη ὑστερόφυτη, καὶ πῖθο-
μένη ἀπάνου στὴν καρδιάσας. Ἐμεῖς, ὅμως, γεννηθήμασθε μὲ
τὴν ἀγάπην μὲ τὴν ὁποία σὰς ἀγαποῦμε. Ἐμεῖς σὰς ἀγαποῦ-
με ὅταν ἀκόμη μικροῦλες πέρνωμ' ἓνα ξυλλάκι καὶ τὸ κάνουμε
παιδίμας, καὶ τὸ βάνουμε στὸ κρεβάτιμας, καὶ στενοχωροῦμασθε
γιά νὰν τοῦ ἀφήνωμε τόπο . . . . καὶ ὅταν πουλιὸ μεγάλες θέ-
λωμε ἄνδρα γιά νὰ λάβωμ' ἓνα παιδί ἀληθινό . . . . καὶ ὅ-
ταν μὲλις τὸ συλλάβωμε τὸ ἀγαποῦμε σὰ νὰν τὸ 'βλέπαμε ὁμ-
πρόσμας εἴκοσι χρονῶνε . . . . Ἀγαπάτε κ' ἐσεῖς, μὰ ἡ ἀγάπη
σας ἔχει κατὰ τί χτηματικό, καὶ ὁ σύνδεσμος τῆς ἀγάπης διὰ
τὸ χτήμα εἶν' ἓνας σύνδεσμος κατότερης φύσης, ἓνας σύνδεσμος
ὁποῦ ἐνῶ ἐνόνει, χωρίζει κηόλες τὰ ἐνομένα, καὶ λέει, ἄλλο
τὸ ἓνα, καὶ ἄλλο τὸ ἄλλο. — Ἡ ἀγάπη ἡ 'δική
μας εἶναι ἄλλης φύσης ἀγάπη. Ἐμεῖς, σὰς, ἀγαποῦμε σὰ μία
συνέχια τοῦ ἐαυτοῦμας. Σεῖς γεννηέσθαι μέσα στὰ σπλάγγναμας,
καὶ κοληέσθαι στὰ σπλάγγναμας γιά νὰ σχηματισθῆτε, καὶ θρέ-
φισθαι μὲ τὸ αἷμαμας γιά νὰ γένεστε, καὶ ὅταν ἔβγατε ἰμέσαθι
μας εἴσθαι ἀκόμη κάποτε κολησμένοι στὰ σπλάγγναμας καὶ
χρηάζεται τὸ σῆδερο γιά νὰ σὰς χωρίσῃ καὶ μὲλις τὸ σῆδερο
σὰς χωρίση κοληέσθαι πάλι στὸ στῆθιμας, κ' ἐκεῖ πάλι τὸ σῶ-
μαμας ἐξακολουθεῖ νὰ ἦναι τροφή τοῦ 'δικοῦμας. Μ' ἂν ὅλα ταῦ-
τα δὲ δικάνε γιά νὰ σὰς καταπείσουνε πῶς εἴσθαι 'δικάμας καὶ
ὄχι 'δικάσας, ξανανεόστε τὸ πείραμα τοῦ Σολομόντος, πᾶρετ'
ἓνα σπαθὶ καὶ βαλθεῖτε μὲ τὴν ἀλήθειαν νὰ μοιράσετε παιδιὰ
ἀνάμεσα σὲ γοναίους . . . αἱ, Κύριοι, δὲν ἤθελ' εἶσθαι σεῖς οἱ
πρῶτοι νὰν τ' ἀπαρτήσετε ! . . .

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΟΛΟΜΟΥ.

4.

Εὐπνῶ μιά μέρα εἶναι καιρὸς,
κ' οἱ φίλοι μου μοῦ λένε,

Ἐπέθανε ὁ Σολομός·

Στέκουσ' οἱ φίλοι του κ' ὁμπρὸς

στὸ λείψανό του κλαίνε.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

2.
Πιάνω τὸ χέρι τὸ ψυχρὸ,
τὸ σφίγγω δειλιασμένος,
Στὸ πρότωπο τὸν ἐκτιτῶ,
Καὶ γέρνω καὶ τοὺς ἐρωτῶ,
γιά πέστε, εἰν' πεθαμμένος;

3.
Πέστε, τὸν ἄφηκε ἡ ζωὴ
καὶ τίποτα δὲν μένει;
Γιὰ πέστε, φίλοι μου ἀκριβοί,
Μὴν εἶναι ὄναιρο ἡ ζωὴ,
μὴν κ' ἡ ζωὴ πεθαίνει;

4.
Μυστήριον ζώνει τρομερὸν
τὸν οὐρανὸν, τὸν ἄδην·
Τρέμω, νεκρὲ, ποῦ σὲ θωρῶ.
Εἰν' ἡ ζωὴ στὴν γῆν ἐδῶ,
μιά σπλθα στὸ σκοτάδι.

5.
Τὸν ἀετὸ εἶδα μιά φορὰ
ν' ἀνοίξῃ τὰ φτερά του
Καὶ μὲ ζωὴ καὶ μὲ καρδιά
Νὰ φοβερίσῃ τὰ στοιχειὰ
ψηλὰ στὸ πέταμά του·

6.
Εἶδα τὴν γῆ νὰ κλονιστῇ
σ' Ἀνατολὴ καὶ Δύσει·
Κ' ἤρτε κατὰρα κι' ἀστραπὴ,
Καὶ δὲν ἐμπόρεσε ἡ ζωὴ
τὸ χάρο νὰ νικήσῃ.

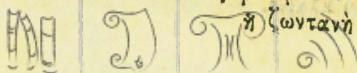
7.
Κι' ἀν' ἓνα πλάσμα, μιὰ θεὰ
ἓναν καιρὸ ἐδυνήθη
Καὶ μὲ χαμόγελα γλυκὰ
ἔχυσε φλόγα στὰ θερμὰ
τοῦ Σολομοῦ τὰ στήθη,

8.
Πάλαι κ' ἐδῶ ἄ; φανερωθεῖ

ἡ ζωντανὴ ὡμορφία της

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Κι' ἀς δοκιμάσῃ, ἀν ἡμπορεῖ,
Μήπως τοῦ δῶσῃ τὴν πνοή
μὲ τὰ χαμόγελάτης.

9.

Ἐρως καὶ Χάρος πάντοτε
δουλεύουν ἐδῶ καὶ τοῦ·

Δουλεύουν ἄκοπα τὰ δυό,
Κ' εἶν' ἡ ζωὴ στὴν γῆν ἐδῶ,
ἀδέρφι τοῦ θανάτου.

40

Κ' ἀνὴρ σὲ δευτέρῃ ζωῇ
ἡ πρώτη εἶν' καλεσμένη,
Κι' ἀνὴρ τὸ φέρουν οἱ καιροὶ
Καὶ σ' ἄλλον κόσμον εὐτυχῇ
βρεθοῦμε ἀνταμωμένοι,

41.

Κι' ἀνίσως ἐκλαψέ ποτὲ
ἡ μάννα τὸ μωρότης,
Κι' ἡ δόξα ἀν ἐκλαψέ ἐσέ,
Ποιὸς θὰ σοῦ δώκει, Σολομέ,
τὰ οὐνείρατα τῆς πρώτης;

42.

Κακὴ στὸν ξένο' ἡ ξενιτειά,
καὶ δυστυχὴς λογαῖται·
Μὲς τὰ παλάτια τὰ χρυσᾶ,
Βρίσκει μικρὴ παρηγοριά
μ' ἐκεῖνα ποῦ θυμᾶται.

43.

Μὲς τὴν καλύβα τῇ φτωχῇ
θὰν τοῦ διαβοῦν οἱ πόνοι·
Ἀνάπαψι βρίσκοι πολλή
Ὅ τοῖντιζικας εἰς τὸ κλαδί
καὶ στὴ φωλιά τ' ἀηδόνι.

44.

Μυστήριον ζῶνει τρομερὸ
τὸν οὐρανὸν, τὸν ἄδην·

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Σκιάζομαι, ναί, πῶς σὲ θωρῶ.
Εἶν' ἡ ζωὴ στήν γῆν ἰδῶ,
μὴ σπῖθα στὸ σκοτάδι.

15.

Κι' ἂν μὲ τὸ 'θάνατο ἡ ζωὴ
σ' ἕνα φιλὶ εἶν' πιασμένη,
Πάρτο, στὸ δίνω τὸ φιλὶ,
Καὶ πλιὸ ἅς μὴν εἴπω δυστυχῇ
ἐκεῖνον ποῦ πεθαίνει.

16.

Κι' ἂν μὴν εὐκὴ στὸ 'Σολομὸ
μὲ τὸ φιλὶ θ' ἀφήσω,
—ΛΕΙΨΑΝΟ, θέλω ἕναν καιρὸ
Καὶ τὸ φιλὶ νὰ θυμῶ
κ' ἐσὲ νὰ στὸ θυμῶ.

N. K.

ΣΚΕΨΒΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ.

Καὶ ποῖο λοιπὸν εἶναι τὸ προκείμενον ;
Τὸ προκείμενον εἶναι, ἂν θὰ ἐξακολουθῇ ὁ Λύχνος, ἢ ἂν θὰν
πόνε σβύσωμεν.

Μπᾶ !

Βέβαια. Ὅντις δὲν πληρύνουνε οἱ συνδρομητάδες . . .

Δὲν πληρύνουνε ;

Δὲν πληρύνουνε.

Μὰ τί, δὲν τὸν ἐλάβανε ταχτικὰ πάντα ;

Ἐμεῖς τοῦλάχιστον ταχτικὰ πάντα τοὺς τὸν ἐστείλαμε ὅχι
μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅταν κανένας μᾶς ἔγραψε ὅτι τοῦ λείπουν ὁ
δίνα καὶ δίνα ἀριθμὸς, τοὺς ἐστείλαμ' εὐθὺς, μῶλον ὁποῦ δὲν
εἴμασθαι σὲ χρέος νὰ κάμωμε τόσο.

Μὰ πῶς λοιπὸν . . .

Ἄν, πῶς. Συντρέχουνε ἴσως πολὰ πράγματα, ποῦ νὰ καθίσῃ
κανεῖς νὰν τὰ ἐνθυμίση, θὰ κάμῃ ἕναν κατάλογο ἀπὸ ἀπροσεξίς
καὶ ἀνοησίας. Προχθὲς παρ. χάρ. μᾶς ἐπιστρέψανε μὴ δεσμίδα

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Αύχνους απ' Ἀγία-Μαῦρα ξέρεis· γιατί; γιατί οἱ ἄρχοντες ἐκείνοι δὲν ἦτανε στὸ Νησί! . . .

Μὰ πῶς, δὲν εἶναι τὰ σπῆττα τους;

Βέβαια, κάθε Ἀγιο-μαυρίτης θὰ ἔχη τὸ σπῆττιτου καὶ τὴ φα-μελιάτου στὴν ἈγιατΜαῦρα· μὰ, ποὺς ἤξερει!

Ἄκουσα νὰ παραπονηθόνται πῶς τοὺς λείπει ὁ πρῶτος ἀριθμὸς.

Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς λείπει γιὰ πολὰ δίκην. 1.ο ἐπειδὴ δὲν ἐτραβηχθήκανε παρὰ 250 ἀντίτυπα μόνον, 2. ἐπειδὴ ὄντας ἐκεῖνο τὸ πρῶτο φύλλο ποὺ καθένας ἐλάδβαινε, δὲν ἐσκέφθηκε πῶς ἐμπόρνε νὰν τὸ φυλάξῃ νὰ κάμῃ στὸ τέλος ἓνα βιβλίον· καὶ ἀφοῦ τὸ ἐδιάβαζε τὸ ἔρριχνε.

Μὰ τοῦτο ἦτανε φυσικὸ νὰ συνέβῃ ἔτσι.

Ναί, μὰ δὲ φτέω γὼ σὲ τοῦτο. Μίαν ἄλλη φορὰ ἔστειλα ἀπὸ τὴν Κεφαλονιά Λύχνους στὴ Ζάκυνθο, καὶ ὅταν ἤλθα στὴ Ζάκυνθο τοὺς εὑρηκα ὅλους εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον. Οἱ Ταχυδρόμοι μοῦ εἶπανε νὰν τοὺς πάρω γιατί κανεῖς δὲν τοὺς ἤθελε. . . . οἱ συνδρομητὰδες μου ἐξεναντίας ἤλθανε καὶ μ' ἐπερικαλέσανε νὰ πάω γὼ νὰν τοὺς πάρω ἐπειδὴ δὲν τοὺς τοὺς ἐδίδανε. . . . δὲν ἐμπόρεσα ποτὲ νὰ μάθω ποῦθεν ἦταν' τὸ ἄδικο, μὰ εἶναι βέβαιον πῶς σ' ὅλο κείνο ἐγὼ δὲν ἔφτεγα.

Κ' ἔτσι θὰν τότε σβύσης;

Πολὺ εὐκολο. Ἡ, κοινωνίης εἶναι σὰν τὰ χωράφια. Ἐνα χωράφι καλὴπεργημένο γιὰ πρώτη φορὰ, τὰ χόματάτου εἶναι ἀσυφάοτα, κάνει λίγα στάχια, ἀνίδια, ἄψυχα, καὶ δὲ μεστόνουνε μήτε. Αἱ, τὰ παιδιάμας ἐλπίζω θὰ ἔβρεθοῦνε καλῆτερ ἀπο ἐμᾶς, καὶ τὰ γκόνιαμας ἀκόμη καλῆτερα· οἱ Λύχνοι τους ἐκείνωνε θὰν ἦναι καλῆτεροι, καὶ θὰ βαστοῦνε περισσότερο.

Εἶπε χθὲς ἓνας εἰς τὴ Δημοσιογραφία α 'Ὁ Δασκαράτος εἶναι πεθαμένος διὰ τὴν κοινωνία, καὶ ἡ κοινωνία δὲν πρέπει νὰ ἐνασχολῆται πλέον περὶ αὐτοῦ. »

Ἡ ιδέα τούτη, ἀγκαλὰ καὶ σφαλερὰ ἐνδυμένη, ἐμπεριέχει ὅμως μίαν ἀλήθειαν, τὴν ὅποιαν συμφέρε νὰ συκόσω, καὶ νὰ λαμπρίνω, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν διόρθωσιν τῆς ιδέας.

Ὁ Δασκαράτος λοιπὸν δὲν εἶναι ἀποθαμένος διὰ τὴν κοινωνίαν, ἀλλὰ διὰ ἓνα μέρος τῆς κοινωνίας· σὰν ὅπου ἓνα ἄλλο μέρος τῆς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

κοινωνίας συναισθάνεται, καὶ πνευματικῶς συζεῖ μὲ τὸν Λατ. σκαρᾶτον.

Παρατήρῳ, ἀκολουθῶς, ὅτι, — Δὲν εἶναι λοιπὸν ὁ Λασκαράτος μόνος ὅπου εἶναι ἠθικῶς ἀποθαμμένος διὰ ἓνα μέρος τῆς κοινωνίας, ἀλλ' εἶναι ἓνα μέρος τῆς κοινωνίας τὸ ὅποιον εἶναι ἠθικῶς ἀποθαμμένο διὰ τὸ ἄλλο μέρος. Μία δεύτερη παρατήρηση ἐπιθυμῶ νὰ γένη, καὶ εἶναι ὅτι, ὁ ἠθικὸς τοῦτος θάνατος εἶναι συσχετικὸς· ἐπειδὴ τόσο τὸ ἓνα μέρος εἶναι ἀποθαμμένο διὰ τὸ ἄλλο, ὅσο τὸ ἄλλο εἶναι ἀποθαμμένο διὰ τὸ πρῶτο.

Τὰ γεγονότα τοῦτα, γιὰ ὅσον ἐπίφοβα μᾶς παρουσιάζονται, δὲν εἶναι ὅμως διόλου ἀξιόφοβα, καὶ μόνον μᾶς εἰδοποιοῦν ὅτι, ἡ κοινωνία μας εὐρίσκεται σὲ μία κατάσταση μεταβατικῇ. Ἡ κοινωνία μας σήμερα ἐνοχλεῖται, στριφογύγνεται, βυάζεται, ἐπειδὴ τῆς ἦτον πεπορμένο καὶ αὐτῆς νὰ περάσῃ ἀπὸ τὴν ὑπισοδρόμησιν εἰς τὴν πρόοδον, ἀπὸ τὴν κατάχρησιν εἰς τὴν γρήσιν τῶν μέσων της, καὶ ἤλθε τώρα ἡ ὥρα νὰ ἐχτελέσῃ τὸ θέλημα τοῦ Ὑψίστου.

Μία τέτοια μετάβασις εἶναι ἀναπόφευκτη, ἐπειδὴ διορισμένη ἀπὸ Ἐκείνον ὅπου ἔχει ἐξουσίαν νὰ διορίζῃ στὸν Κόσμον. — Ἡ μετάβασις εἶναι ἀναπόφευκτη! Τὸ μοναχὸ ποῦ μποροῦνε νὰ κάμουνε οἱ ἀγαπώντες τὸ σκότος καὶ τὴν κατάχρησιν εἶναι τὸ νὰ βραδύνουνε τὴν ἐχτέλεσίν της. Εἰς τοῦτο τοὺς παρακαλῶ νὰ προσέξουνε δι, τὸ μέσον τῆς καταδρομῆς, ὅχι μόνον δὲν ἐσάθηκε ποτὲ κατὰλληλο γιὰ νὰ βραδύνῃ τὴν πρόοδον τῆς κοινωνίας, ἀλλὰ μάλιστα ἐσπεῖρε πάντα ὁλοῦθε μάρτυρες, οἱ ὅποιοι ἐστιρίξανε μιὰ ὥρα προτιήτερα τὰ κατατρεχόμενα. Ἐπιθυμοῦσα νὰ καταπεισθοῦνε οἱ καταδρομεῖς μου εἰς τούτην τὴν ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν εἰς ἄλλην περίστασιν ἤθελε ἴσως νομίσω χρέος μου νὰ μὴν τοὺς ἐνθυμίσω, ἐπειδὴ σὲ τούτημας τὴν περίστασιν ὁ κληρὸς τοῦ πρώτου Μαρτυρίου φαίνεται νὰ ἔπεσε ἀπάνου σ' ἐμὲ, κ' ἐγὼ ἤθελα, ἂν δυνατόν, νὰ λείψω τὸ ποτήριον τοῦτο.

Ὁ Ὑπεύθυνος Ἐγδότης ΑΝΔ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ. »

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

